சங்கரபண்டிதர் ஞாபகார்த்தசபை வெளியீடு எண் ௨.

உ
கணபதி துணை.

பிராசாத சட்சுலோகித் தமிழுரை.

உரை ஆசிரியர்:
ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ - சங்கரபண்டிதர்.

பதிப்பாளர்:
ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ - சங்கரபண்டிதர்
ஞாபகார்த்தசபையினர்
நீர்வேலி.

மன்மதவருஷ தைப்பூசம்.

விலை சதம் 25.

KALANIDI PRESS, POINT PEDRO.

உ

ஶிவமயம்

ப்ராஸாத ஷட்ச்லோகீ।

பிராசாத சட்சுலோகி

மூலமும்,

வடமொழி தென்மொழிக்கடல் நிலைகண்ட
யாழ்ப்பாணம் - நீர்வேலி

ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ - சங்கரபண்டிதர் அவர்கள்

இயற்றிய தமிழுரையும்.

WORLD HINDU CONFERENCE

இவை

அச்சுவேலி

சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்

அவர்கள் எழுதிய குறிப்புகளுடன்

நீர்வேலி

ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ - சங்கரபண்டிதர்
ஞாபகார்த்த சபையினரால்

பருத்தித்துறை
கலாநிதியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

மன்மதஸூ தைப்பூசம்.
1956.

சிவ - சங்கரபண்டிதரவர்கள்

உலோகோபகாரமாகச்செய்த

உரை நூல்கள்.

சம்ஸ்கிருத சித்தாந்தசாராவளி லகுடீகை.
,, சிவஞானபோதத் தமிழுரை.
,, சட்சுலோகித்தமிழுரை.
தமிழ்ச் சிவபூசை அந்தாதி விருத்தியுரை.
,, மிலேச்சமத விகற்பம்.
,, கிறிஸ்துமதகண்டனம்.
,, சைவப்பிரகாசனம்.
,, சிராத்தவிதி.

சம்ஸ்கிருத அகநிர்ணயத் தமிழுரை.
,, சத்தசங்கிரகம். (க-ம் பாகம்)
,, அகபஞ்சசட்டித் தமிழுரை.
,, பாலபாடம் உ-வது.
,, தாதுமாலை.

பல பிரதிகொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்டவை.

தமிழ் மிருகேந்திரவிருத்தி.
,, பௌஷ்கர ஞானபாத மூலம்.
,, சிவஞானபோதவிருத்தி, ஞானப்பிரகாசீயம்.
,, தேவிகாலோத்தர விருத்தி.
,, தருக்கபரிபாஷை.

மதிப்புரை.

வடமொழியுந் தமிழ் மொழியும் சிவபெருமானுடைய இரண்டு கண்கள் போன்றவை என்பதைப் பின்வரும் காஞ்சிப் புராணச் செய்யுளால் அறியலாம்.

இருமொழிக்குங் கண்ணுதலார் முதற்குரவ ரியல்வாய்ப்ப
இருமொழியும் வழிப்படுத்தார் முனிவேந்த ரிசைபரப்பும்
இருமொழியு மான்றவரே தழீஇயினா ரென்றாலிவ்
விருமொழியும் நிகரென்னு மிதற்கைய முளதேயோ.

அறுபது எழுபது ஆண்டுகளுக்குமுன்னர்த் தமிழ்நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் விளங்கிய தமிழ்ப்புலவர்கள் சம்ஸ்கிதத்திலும் பெரும்பாண்டித்தியமுடையவர்களாகத் துலங்கினர். சமீப காலத்தில் அப்படியிருந்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாச முனிவர், திருவாவடுதுறைச் சிவஞான சுவாமிகள், கச்சியப்பமுனிவர், ஆறுமுகநாவலர், நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதர், புலோலிக் கணபதிப்பிள்ளை, காசிவாசி செந்திநாத ஐயர், கோவை சபாபதிநாவலர், புலோலி ம. முத்துக்குமார சுவாமிக்குருக்கள், அம்பலவாணநாவலர் முதலியோர்.

இவர்களுள் **நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதர்** 85 ஆண்டுகளுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுமுக நாவலருக்குப் பெருந்துணையாயிருந்து சைவ பரிபாலனஞ்செய்தவர். கிறிஸ்துமத கண்டனம், ஏகான்மவாத கண்டனம் முதலியவற்றைத் தர்க்கமுறையிற் புரிந்தவர். சிவாகமங்களையும், தமிழ்ச் சித்தாந்த சாத்திரங்களையும் தக்கவர்களிடம் கற்றறிந்தவர். பலருக்குப் போதித்தவர். பலநூல்களைத் தமிழிலும் வடமொழியிலும் இயற்றியவர். நாவலருக்கு ஏழு வயது இளையவரும் அவராற் போற்றப்பட்டவருமாகிய இப்பண்டிதசிரோமணி தமது 42-வது வயதில் புதுச்சேரியில் இறந்தது மிகவும் வருந்தத்தக்கதே.

இவருடைய மாணவருட் சிறந்தவர்கள் கீரிமலைச் சபாபதிக் குருக்கள், முருகேசபண்டிதர், சபாபதிநாவலர் முதலியோராவர்.

முருகேசபண்டிதர் சென்னை, சிதம்பரம், மாயூரம், கும்பகோணம், திருப்புத்தூர் முதலிய இடங்களில் இருந்து பலருக்குப் பாடங் கற்பித்தனர். 1895 ல் நல்லசாமிப்பிள்ளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த சிவஞான போதத்திற்குப் பேருதவியா யிருந்தவர். சபாபதிநாவலரோ திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்சேர்ந்து பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர். சங்கரபண்டிதர் மகனார் சிவப்பிரகாசபண்டிதர் என்பவர், தமது தந்தையாரைப்போல் பெரும் பண்டிதராய் விளங்கியவர். தமது தந்தையாரின் நூல்களிற் சிலவற்றை வெளியிட்டும் மாணவர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லியும் காலங்கழித்தவர். அவருடைய மாணவருள்ஒருவரே அச்சுவேலி ச. குமாரசுவாமிக் குருக்களாவர். சங்கரபண்டிதர் பரம்பரையிற் படித்தபடியால் அவர் தமது வித்தியாகுருவின் தந்தையாரின் சரித்திரத்தை அவர் இறந்து 85 ஆண்டுகள் சென்றும் இப்போது ஞாபகசின்னமாகச் சில சரித்திரக் குறிப்புகளை எழுதியுதவ முன்வந்துள்ளார். சங்கரபண்டிதரின் சரித்திரம் இறந்துபடாமற் காப்பாற்றியதற்காக எமது வணக்கம் அவருக்கு உரியதாகுக. அச் சரித்திரத்தை அச்சிட்ட சங்கரபண்டிதர் ஞாபக சபையாருக்கும் எமது நன்றி உரியதாகுக.

சங்கரபண்டிதரும் அவருடைய மகனாரும் எழுதி வைத்துள்ள **பிராசாத சட்சுலோகித் தமிழுரை, சிவபூசையந்தாதியுரை** முதலிய நூல்களை அவர்கள் குடும்பத்தாரிடம் பெற்று, அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துவதே அவ்விரு புலவர்களின் ஞாபக ஏதுவாகும். இம்முயற்சியில் ஷ சபையார் ஊக்கமெடுத்தல் அவ்விருவருக்கும் யாம்செய்த பெருந் தொண்டாகும்.

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை.

திருமயிலை.
12-2-55.

உ

சிவமயம்.

பதிப்புரை.

"பழைய வைதிக சைவம்" என்றும், "மேன்மைகொள் சைவம்" என்றும், "சைவசமயமே சமயம்" என்றும், "சைவத் தின் மேற்சமயம் வேறில்லை" என்றும் ஆன்றோர்களாற் புகழப் பட்ட சிறப்புவாய்ந்த சைவசமயப் பொருள்களை இனிது விளக் கும் நூல்கள் சிவாகமங்களேயாம். சிவாகமங்கள் முடிந்த முடிபா யிருத்தலின், சித்தாந்தம் எனவும்படும். சிவாகமங்கள் இருபத் தெட்டு. இச்சிவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கையும் விளக்குவன.

பிராசாதமந்திரசெபம் யோகமார்க்கமாகிய சகமார்க்கம் எனப்படும். அவ்வாகமவழித்தாய் இந்த யோகநெறியைக்கூறும் கிரந்தங்கள் பிராசாத சட்சுலோகி, பிராசாத சந்திரிகை முதலி யன. பிரா – சிவஞானம், ஸா – கதி, தம் – கொடுப்பது எனப் பொருள்படும். ஆகவே, சிவஞான கதியாகிய மோக்ஷத்தைப் பயத்தலின் பிராசாதம் எனப்படும். சட்சுலோகி - ஆறு சுலோ கங்களின் தொகுதி. பிராசாத சட்சுலோகிக்கு, திட்பமும் நுட் பமும் செறிந்த தமிழ்வியாக்கியானம் செய்தருளியவர், வடமொழி தென்மொழிக்கடல் நிலைகண்டவரும் **யாழ்ப்பாணத்து நீர்வேலியில் வசித்தவருமாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ - சங்கரபண்டிதர்** என்னும் சைவ சிகாமணியாவர்.

இப்பெரியார் இயற்றிய நூலுரைகள்,
பின்வரும் சுன்னாகம் ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் பாடலில்
தொகுத்துக் கூறப்படுகின்றன.

ஆரிய பாடையிற் பாலிய பாடஞ்
சீரிய லக்கண சாரசங் கிரகம்
முதலிய நூல்கள் முறைபடச் செய்தோன்
இதமுறு நல்லோ ரியம்புசித் தாந்த
சாரா வளியிற் றயங்கிடு ஞான
நேரிலாப் பாத நிலவுறும் வண்ணம்

இகழ்தற் கரிய லாகவ டீகையும்
புகழ்சிவ ஞான போதந் தனக்குச்
சிற்றுரை தமிழிலுந் திகழ்பிரா சாத
சட்சுலோ கிக்குத் தமிழ்வியாக் கியையும்
அகநிர் ணயமென வறையு நூற்குப்
புகழ்பெறுந் தமிழிற் புகல்வியாக் கியையும்
போற்றும் பெருஞ்சிவ பூசையந் தாதிக்
கேற்றதோர் விருத்தி யெனப்படு முரையும்
சைவத் துண்மை தனைமுறை விளக்குஞ்
சைவப் பிரகா சனமுந் தந்தோன்
தன்னெப் பில்லான் **சங்கர பண்டிதன்**
என்னுந் திருப்பெய ரெய்திய பாவலன்
....
உண்மை தேறவு முரைத்தனன்
மண்மிசைக் கிறிஸ்து மதகண் டனமே.

சித்தாந்த சைவப் பிரசாரக சிரோரத்தினமாய் விளங்கிய இப்பெரியார் சிவபதமடைந்ததினத்தைக் கொண்டாடும் நோக்கமாகவும், இவர்களுடைய சரித்திரத்தை எழுதி வெளியிடுவதோடு, இவர்களுடைய நூல்களைப் பிரகடனஞ்செய்யும் நோக்கமாகவும் நீர்வேலியில் **ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ-சங்கரபண்டிதர் ஞாபகார்த்தசபை** *எனப் பெயரியசங்கம்* **14—2—54** *ல் தாபிக்கப்பட்டது. இச்சபையினராகிய நாம் ஜயஹு சித்திரைமாதத்தில் பண்டிதருடைய சரித்திரத்தை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினோம். இப்பொழுது இரண்டாவது பிரசுரமாகப் பிராசாத சட்சுலோகித்தமிழுரையை வெளியிடுகின்றோம். பண்டிதர்எழுதிய இச்சிறந்ததமிழுரை எண்பத்தைந்து ஆண்டுகட்குமுன் எழுதப்பட்ட பழமைவாய்ந்தது.*

இச்சபையின் தலைவராயிருக்கும் அச்சுவேலி, சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் அவர்கள், வித்துவ சிரோமணி ஸ்ரீமத். சங் - சிவப்பிரகாசபண்டிதரிடம் படித்துவருங்காலத்திலே, அவருடைய கட்டளைப்படி இந்த அரிய உரையைப் பிரதிசெய்து பேணி வைத்திருந்தார்கள். குருக்களவர்கள் எமது விருப்பத்திற்கிணங்கத் தாம்வைத்திருந்த பிரதியுடன், பண்டிதருடைய ஏட்டைப்பார்த்து எழுதிய வேறிருபிரதிகளோடு ஒப்பு

நோக்கி, எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழைகளைத் திருத்தியும் அரும் பத விளக்கம் முதலியவற்றைப் புதிதாக எழுதியும் உபகரித்தார்கள். இவ்வாறு துணைபுரிந்த சிவஸ்ரீ. குருக்களவர்கட்கு எமது வணக்கத்தைச் செலுத்துகின்றோம்.

இச்சபை மேற்கொண்ட நன்முயற்சிகளுக்கெல்லாம் இச் சபைத் தனாதிகாரியாகிய சிவஸ்ரீ. சு. இராஜேந்திரக்குருக்கள் அவர்கள் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். பொதுநல சேவையில் ஈடுபட்டுழைக்கும் இவர்களுக்கும் எமது வணக்கம் உரித்தாகுக.

தந்தையும் தனயருமாகிய இரு பண்டிதர்களும் செய்தருளிய நூலுரைகளைப் பிரசுரிக்கவேண்டும் என்னும் இச்சபையினது கருத்து நிறைவேறுதற்கு அன்பர்களதும் அபிமானிகளதும் ஆதரவு இன்றியமையாதது.

இச் சிறந்த உரை வெளிவருமாறு செய்த பெருங்கருணைக்கடலாகிய பரமசிவனாரது திருவருளை மனமொழிமெய்களால் வணங்குகின்றோம்.

இங்ஙனம்,
சி. அப்புத்துரை,
காரியதரிசி.
ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ. சங்கரபண்டிதர்
ஞாபகார்த்த சபை.

நீர்வேலி.
மன்மத, தைப்பூசம்.

𑌶𑌿𑌵𑌮𑌯𑌮𑍍।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦 𑌷𑌟𑍍𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍀।

𑌮𑌿𑌰𑌾𑌪𑌕𑍂𑌞𑍍𑌜𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌵𑌤𑌾𑌪
𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌮𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨
𑌹𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌰𑍋𑌵𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌨𑌿𑌹𑍋
𑌨𑌾𑌹𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌦𑍇
𑌵𑍇𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂
𑌹𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌹𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌪𑍍𑌲𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾॥ ॥௧॥

𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌮𑌿𑌰𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯𑌹𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌾𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌵𑌿𑌲𑌂𑌶𑌤𑌃
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌿𑌕𑍇𑌹𑌿𑌮𑌾𑌂𑌶𑌾𑌤𑌵𑌨
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌸𑍍𑌯𑌵𑌤𑌤𑍍𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍀𑌸𑌹𑌾𑌯𑌃𑌪𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂𑌚𑌤𑌾𑌰𑌂𑌗𑌾𑌰𑍇𑌵𑌿𑌷𑌕𑌮𑌾
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍॥ ॥௨॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌮𑌾𑌰𑌾𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑌨𑌂
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌂
𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌿𑌕𑍇𑌵𑌲𑍀𑌵𑌕𑌯𑌿𑌕𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌚𑍍𑌛𑍋𑌹𑌾𑌪𑍇।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑌯𑌾𑌤𑌂𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌿𑌤𑌂
𑌵𑌿𑌦𑌾𑌙𑍍𑌕𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌜𑌾
𑌕𑌿𑌂𑌚𑌚𑍍𑌛𑌂𑌪𑌾𑌨𑌰𑌚𑍍𑌛𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌰𑌂
𑌮𑌾𑌤𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌵𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ॥௩॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௪||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௫||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௬||

ஸிவாஹ்ராம் நம:।

பிராசாத சட்சுலோகி வியாக்கியானம்.

அகிலலோக நாயகனாகிய சிவனுடைய மூத்தபுத்திரனாகிய விநாயகக்கடவுளை மனமொழிமெய்களான் மகிழ்ந்து வணங்கி, அக்கடவுளது திவ்வியப் பிரசாதத்தாற் **பிராசாத சட்சுலோகி** யென்னுங் கிரந்தத்திற்கு என்னால் வியாக்கியானஞ் செய்யப் படுகின்றது.

பிராசாத சட்சுலோகி என்பது பிராசாதமந்திரத்தை யுணர்த்துகின்ற ஆறு சுலோகங்களின் றொகுதியாம். கோயிலென்னும் பொருளையுடைய பிராசாதம் என்னுஞ் சொல் ஈண்டுச் சிவன் வெளிப்படுதற் கிடமாதலாற் கோயில் போலுகின்ற ஓர் மந்திரத்தை யுணர்த்துகின்ற வாசகமாய் நின்றது. ஆறென்னும் பொருளுடைய சட் என்னுஞ் சொல் சுலோகமென்பதனோடு வியாகரண விதிப்படி தொகைப்பட் டீறுவேறாகி முடிந்தது. தமிழிலீறுகுறுகி நின்றது.

பரசிவவாசகமாகிய பஞ்சாட்சரத்தின் வீசமாகிநின்ற ஹௌம் என்னும் பிராசாதமானது முக்கலை, ஐங்கலை, எண்கலை, ஒன்பது கலை, பன்னிருகலை, பதினாறுகலை எனவகுக்கப்பட்ட கலைகளின் பேதங்களோடு சைவாகமங்களிற் பலவாறு விரித்துக் கூறப் பட்டது.

அவதாரிகை.

அப்பிராசாதங்களுள் மிகச்சிறந்த **பன்னிருகலைப் பிராசாதத்தை** ஆறுசுலோகங்களால் விளக்கப் புகுந்த இவ்வாசிரியர் கோஷகலையோடு கூடிய மேதாகலை, இரசகலை, விஷகலை, விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை, சத்திகலை, வியாபினிகலை, சமனைகலை, உன்மனைகலை எனக்கிடந்த பன்னிருகலைகளுண் முதற்கலையின் பகுதியாகிய கோஷகலை என்னும் பெயருடைய ஹகாரத்தினுற்பத்தித் தானம், *பிரபை, வியாத்தி என்பவற்றை முன்னர்ப் பாதிச்சுலோகத்தாற் கூறுகின்றார்.

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃।

𑌮𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌿𑌨𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑍋
𑌹𑌲𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃𑌕𑍍𑌷𑌣𑌰𑍋𑌚𑌿𑌰𑌂𑌕𑍁𑌰𑌨𑌿𑌭𑍋
𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌶𑌿𑌵𑌃। 𑌇𑌤𑌿।

இதன்வியாக்கியானம்.

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌿𑌨𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍 = சுத்தமாயையிருத்தற்கு வீடாகிய, 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍 = மூலாதாரமென்னப்பட்ட, 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 = நாலிதழுடைய தாமரையிலிருந்து, (𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 = எழுந்ததும்), 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃 = 𑌹𑌂𑌸 என்னும் அன்னத்தினொலியுடையதும், 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌰𑍋𑌚𑌿𑌰𑌂𑌕𑍁𑌰𑌨𑌿𑌭𑌃 = மின்னலின் முளைபோன்றதும், 𑌹𑌲𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 = மெய்யெழுத்து மாத்திரமேயானதுமாகிய, 𑌶𑌿𑌵𑌃 = 𑌹𑍍 † என்கிறசிவவீசமானது, 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 = மூலாதாரத்திற்றொடங்கி, ஏழங்குலவளவினதாயுள்ள நாபிக்கமலம் வரையும், 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 = இருக்கின்றது (என்றவாறு).

𑌯𑌤𑌃𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌿𑌨𑍀𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍀।
𑌨𑌾𑌦𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌇𑌤𑌿𑌜𑌨𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃।

என்னும் **சதரத்தின சங்கிரக** வசனத்தாற் சிவவீசமானது குண்டலினி என்னும் பெயருடைய சுத்தமாயையிற் பிறந்த காரியமென்பது பெறப்படும். பஞ்சு முதலியவற்றாற் செவித்துவாரங்களைமூடி மனமொருக்கிக்கொண்டுணர்வோரா லன்னத்தினொலி

---

* பிரபை - காந்தி.

† நாதம் பரம் சூனியம் முதலியன இதன் பரியாயநாமங்கள்.

போல நுண்ணியநாதங் கேட்கப்படுதலால், அன்னவொலியுடையதென்பது பெறப்படும். மெய்ம்மாத்திரமென்பதின் மாத்திரம் என்னுஞ் சொல்லு, மேற்கூறப்படும் மேதாகலையைப் பிரித்தற் பொருட்டுவழங்கப்பட்டது.* "சத்தத்தானன்றிமற்றையெவ்வாற்றானு முயிர்க்குணர்வுளதாகாது" என்னும் வசனப்படி சிவவீசமாகிய நாதமே யுணர்த்துவதாகி விளங்குமியல்பினதாதலின், மின்னொளியுடையதெனப்பட்டது. வாச்சிய வாசகங்களின் சம்பந்தம் பற்றிச் சிவவீசத்தைச் சிவனென்றுபசரித்துக் கூறியவாறு. மேதாகலையை யொழித்துநின்ற ஹகாரமெய் மாத்திரத்துக்கே ஈண்டு நாபிவரையுமெனத் தான நியமங்கூறியதெனவும், மேதாகலையோடு கூடிய ஹகாரத்துக்குப் பிரமரந்திரம் வரையுந் தானமாமெனவுமறிக. இங்கே கூறப்பட்ட ஹகாரம் மெய்ம்மாத்திரமாகி நிற்றலின் உச்சரிக்கப்படுதல் கூடாதாதலால், வேறு கலையாகக் கொள்ளப்படாமற் பின்வரும் அகாரகலையோடு கூட்டிக்கொள்ளப்படும்.

இதற்குப் பிரமாணம்:-

சகாரஸ்ய ஹகாரஸ்ய ஹ்ரஸ்வே தீர்க்கே கலாஸ்ம்ருதா:|
விஹீநே து விநிர்திஷ்டா ஹ்ரஸ்வா தீர்க்காப்ரயோகிணீ என்பதாம்.

அவதாரிகை.

இனி மேதாகலையின் மாத்திரை பிரபை காரணேசுவரன் நாமந் தான மங்குலந் தத்துவமென்பவற்றை மூன்று பாதங்களாற் கூறுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

ஊர்த்வம் தஸ்யா விதஸ்திம் விநிவேசே
வேதாம் மஹும் ஹ்ருத்கஜம்
ஹம்ஸஹ்ரீ சிவா ஹ்ருஹா தத்வஸி
வ்யாபிநீதிசேயா ஸூக்ஷ்மா || [க]
தஸ்யாநாம் சதுர்வஸ்ய ஹஸ்ய ஹமவா
ஞாயஸ்ய தஷ்டிம் மதே:   ஜதி|

இதன் வியாக்கியானம்.

தஸ்ய = அந்த நாபிக்கமலத்துக்கு, ஊர்த்வம் = மேலே, விதஸ்திம் விநி = சாணெனப்படுகின்ற பன்னிரண்டங்

* "நஹிஸ்வநாத்ருதே தஸ்யாம் ஸம் வ்ருத்யோதிகஸ்ய ஜந"|

குலவளவைக் கடந்ததாகிய, ஸ்தி²தே = இடத்திலேயுள்ள, ஹ்ருத³ப்³ஜம் = இருதய கமலமானது, சதுரங்கு³ளம் = நாலங்குலவளவினையுடையதாம். தது³பரி = அதன்மேல், ப்லுதா = அளபெடையெனப்படுகின்ற மூன்று மாத்திரையுடையதும், ஜ்வலத்³வஹ்நிஶிகா²ப⁴ா = விரிகின்ற அக்கினிச் சுவாலையின் ஒளிபோன்ற ஒளியுடையதுமாகிய, மேதா⁴ = மேதா என்னும் பெயரிய ஔகாரகலையானது, வ்யாப்நோதி = வியாபித்து நிற்கின்றது. தத்த்வாநாம் சது³ர்விம்ஶதே: = (ஆத்துமதத்துவம் என்னும்பெயரினவாய் நிலமுதற் பிரகிருதி யீறாயுள்ள) இருபத்துநான்கு தத்துவங்கட்கும், கமலாஸநஸ்வயம்பு⁴வ: = தாமரையாசனத்திலிருக்கின்ற பெரியோனாகியபிரமன், நாத²: = காரணேசுவரனும் * (எ—று.)

நாபிக்கமலத்திற்றொடங்கி மேதாகலையோடு கூடிய ஹகாரம் இருதயகமலம்வரையும் வியாபித்து நின்றதென்பது கருத்து.

அவதாரிகை.

இனி, இரண்டாஞ்சுலோகத்தின் இரண்டாம் மூன்றும் பாதங்களால் இரசகலையை நிரூபிக்கின்றார்.

ஶ்லோக:।

கண்டே²ஷ்டாங்கு³லகே ஹிமாம்ஶுதபந
ஜ்யோதிர்த்³விமாத்ராங்கித:।
ஶ்ரோத்ரஜ்ஞஸ்ய வத³ஸ்ய த³க்ஷிணதோ
ரக்ஷோவஹாயஸ்வராத்³ ... இதி।

இதன் வியாக்கியானம்.

அஷ்டாங்கு³லகே = இருதயகமலத்திற்றொடங்கி எட்டங்குல வளவுடையதாகிய, கண்டே² = கழுத்தெல்லையாயுள்ளவிடத்திலே, ஹிமாம்ஶுதபநஜ்யோதி: = சந்திரசூரியர்களினொளிபோன்ற ஒளியுடையதும், த்³விமாத்ராங்கித: = இரண்டு மாத்திரைக் கணக்குடையதுமாகிய, ஶ்ரோத்ரஜ்ஞ: = வலச்செவியினீறுதியாகிய இடச்செவியைத் தான

* கலைகளின் காரணேசுரர் பிராசாததீபம் ௩௩ம் செய்யுளாலுமறிக

மாகவுடைய இரசகலையென்னும் பெயரிய ஊகாரகலை யிருக்கின்றது, அஸ்ய = இந்த ஊகாரத்துக்கும், ஷட்கஞ்சுகஸஹித: = (புருடம் அராகம் வித்தை கலை நியதி காலமென்னும்) ஆறு தத்துவங்களோடு கூடியவனும், ஸ்ரீஸஹாய: = (காத்தற்றொழிற்கேதுவாகிய) இலக்குமியோடு கூடினவனும் ஆகிய, விஷ்ணு: = நாராயணனென்னும் புருடன், நாயக: = காரணனும் (எ—று.)

இருதயகமலத்திற் றொடங்கிக் கண்டம் வரையும் ஊகாரம் வியாபித்து நிற்கின்றதென்பது கருத்து.

அவதாரிகை.

இனி, இரண்டாஞ் சுலோகத்தின் நான்காம் பாதத்தானும், மூன்றாஞ் சுலோகத்தின் முதற் பாதத்தானும் விஷகலையை நிருபிக்கிறார்.

ஶ்லோக:|

ஜிஹ்வாயாம் சதுரங்குலே விஷகலா
மாத்ராங்கிதா ஸ்மாரயேத் || ||௨||
வித்யுல்லதாவர்ச்சஸ்வீ ஜகத்வித்ராவணம் *
மாயாஸஹாயம் ஹரம் இதி|

இதன் வியாக்கியானம்.

சதுரங்குலே = நாலங்குலவளவிலே, ஜிஹ்வாயாம் = கண்டத்தினடியிற்றொடங்கி நாக்குவரையிலும், மாத்ராங்கிதா = ஒருமாத்திரை யளவுடையதும், வித்யுல்லதாவர்ச்சஸ்வீ = மின்னற்றொடையினொளிபோன்ற வொளியுடையதுமாகிய, விஷகலா = விஷகலையென்னும் பெயரிய மகாரமானது இருக்கின்றது. ஜகத்வித்ராவணம் = (சங்காரத் தொழிலியற்றுதலால்) உலகங்களைச் சுடலையாகவுடையவனும், (அல்லது) ஜகத்வித்ரேயம் = உலகங்களுக்குப் பிதாவாந்தன்மையுடையவனும், மாயாஸஹாயம் = விடகலைக்குரிய தத்துவமாகிய மோகினி என்னும் பெயரிய மாயையோடு கூடியவனுமாகிய, ஹரம் = உருத்திரனை, ஸ்மாரயேத் = விடகலையின் காரணேசுவரனாகத் தியானிக்க (எ—று.)

---

* வித்ரேயம் — பா|

கண்டத்தினடியிற் றொடங்கி நாவடிவரையும் மகாரகலை வியாபித்து நிற்கின்றதெனப் பாவிக்கவென்பது கருத்து.

அவதாரிகை.

இனி மூன்ருஞ் சுலோகத்தி னிரண்டாம் மூன்ரும் பாதங்களால் விந்துகலையை நிரூபிக்கிருர்.

ஶ்லோக:|

தத்ரோர்த்வம் த்வ்யங்குலகே தீபகலிகா
ஸந்நிபாந்மத்யே ப்ருவோ:|
அர்த்தமாத்ரயா யுதம் த்விதத்வஸஹிதம்
பிந்தும் வித்யாபாலகா இதி|

இதன்வியாக்கியானம்.

தத்ர = நாவடியின் மேலாகிய அவ்விடத்திலே, த்வ்யங்குலகே = இரண்டங்குல வளவினதாகிய, ப்ருவோ: மத்யே = புருவங்களின் நடுவரையிலும், தீபகலிகா ஸந்நிபம் = விளக்கின் கொழுந்தைப் போலுவதும், அர்த்தமாத்ரயா = அரைமாத்திரையோடு, யுதம் = கூடினதும், த்விதத்வஸஹிதம் = (சுத்தவித்தையு மீசுவரமுமாகிய) இரண்டு தத்துவங்களோடு கூடினதுமாகிய, பிந்தும் = புள்ளியாகிய விந்துகலையை, வித்யாபாலகா = வித்தியாபாலகனாகிய மகேசுவரனால், அதிஷ்டிதம் = ஆளப்பட்டதாக, பாவயேத் = நினைக (எ—று.)

நாவடியிற்றொடங்கிப் புருவநடு வரையிலும் விந்துகலை வியாபித்ததெனப் பாவிக்க.

அவதாரிகை.

இனி, மூன்ருஞ்சுலோகத்தின் நான்காம்பாதத்தால் அர்த்தசந்திரகலையை நிரூபிக்கின்ருர்.

ஶ்லோக:|

பிம் அர்த்தம் வாநாஸாக்ரவக்த்ராஞ்சிதம்
ஸாத்ரேந்துகலாஶாங்கிதம்|| ||௩|| இதி|

இதன் வியாக்கியானம்.

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 = பின்பு, 𑌬𑌾𑌲𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 = பாதிச்சந்திரன் போல விளங்குகிறதும், (பாதிச்சந்திரனதாகிருதி போன்ற ஆகிருதியுடையதும்,) 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 = ஒரு காற்பங்கு மாத்திரையாற் குறிக்கப்பட்டதுமாகிய, 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 = அர்த்தசந்திரகலையை, 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 = நினைக (எ—று.)

அர்த்த சந்திரமுதல் நாதவீருகிய நான்கு கலைகட்குந் தானம் அங்குலம் தத்துவம் காரணேசுவரன் என்பவை பின்னர்க் கூறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறப்பட்டில. விந்துகலையின் மேல் அர்த்தசந்திரகலையைப் பாவிக்க என்பது கருத்து.

அவதாரிகை.

இனி, நான்காஞ்சுலோகத்தின் முதற்பாதத்தாலே நிரோதி கலையை நிரூபிக்கின்ருர்.

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃।

𑌲𑌲𑌾𑌟𑍇 𑌰𑍋𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌭𑌾𑌭𑌿
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ... 𑌇𑌤𑌿।

இதன்வியாக்கியானம்.

𑌲𑌲𑌾𑌟𑍇 = நெற்றியிடத்திலே, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌭𑌾𑌭𑌿𑌃 = முன்னர்க்கூறப்பட்ட பாதிச்சந்திரனதொளிபோன்ற வொளியுடையதும், 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌾 = ஒரு மாத்திரையினெட்டிலொரு கூறு காலமுடையதுமாகிய, 𑌰𑍋𑌧𑌿𑌕𑌾 = நிரோதிகலையானது, 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 = நினைக்கப்பட்டது (எ—று,)

மகாரத்தின் உச்சாரண காலத்தின்பாதி விந்துவுக்கும், விந்துவினுச்சாரணகாலத்தின் பாதி அர்த்த சந்திரத்துக்கும், அர்த்தசந்திர காலத்தின் பாதி நிரோதிக்கு முச்சாரணகாலமாமென்பதுணர்க. இந்த நிரோதிகலைமுக்கோணவடிவாகிய* பிரஸ்தாரமுடையதாம்.

அவதாரிகை.

இனி நான்காஞ் சுலோகத்தின் இரண்டாம் மூன்றும் பாதங்களாலே நாதகலையையும் நாதாந்தகலையையும் நிரூபிக்கின்ருர்.

* பிரஸ்தாரமென்பது கலைகளின் வரிவடிவம்.

ஶ்லோகம்।

𑌨𑌾𑌦𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑍋𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌬𑌿𑌲𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌡𑌿𑌦𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌭𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌕𑌃 𑌇𑌤𑌿 ।

இதன்வியாக்கியானம்.

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑌃 = ஒரு மாத்திரையின் பதினாறிலொருகூறாகிய மாத்திரையையுடையதும், 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃 = மாணிக்கவொளிபோன்ற வொளியுடையதும், 𑌨𑌾𑌦𑌃 = தண்டவடிவமாகிய பிரஸ்தாரமுடையதுமாகிய, 𑌨𑌾𑌦𑌃 = நாதகலை வியாபித்திருக்கிறது. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 = அந்த நாதகலையின்மேலே, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 = பிரமத்தினுடைய, 𑌬𑌿𑌲𑍇 = துளை வரையிலே, 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌕𑌃 = அந்த நாதகலையின் மாத்திரையின் பாதிக்கூறாகிய முப்பத்திரண்டிலொரு கூறுமாத்திரையோடு, 𑌤𑌡𑌿𑌦𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌭𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 = மின்னலின் முளைபோன்ற ஒளியுடையதாகிய, 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 = நாதாந்த கலையானது வியாபித்திருக்கின்றது (எ — று.)

நாதகலை இருமருங்கிலும் இருவிந்துக்களோடு கூடிய கலப்பை வடிவமுடையதென்பாருமுளர்*. நாதாந்தகலை,வலப்பக்கத்திலொரு விந்துவோடுகூடிய கலப்பை வடிவமுடையது.†

அவதாரிகை.

இனி, நான்காஞ்சுலோகத்தின் நான்காம் பாதத்தாலும், ஐந்தாம்சுலோகத்தின்முதற்பாதத்தாலும் முன்னர்க்கூறிய அர்த்த சந்திர நிரோதி நாத நாதாந்தங்களாகியநான்குகலைகளினதுதானம் அங்குலம் தத்துவம் காரணேசுவரனென்பவற்றைக் கூறுகின்றார்.

ஶ்லோகம்।

𑌅𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌯𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌮𑌿𑌤𑍇
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௪॥
𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾𑌦𑌤𑌿𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌹𑌵𑌾
𑌈𑌶𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍

---

*பிராசாத சட்கம்:— "இருவிந்து நடுவே பொருந்துமலம்"

† சித்தாந்தசாராவளி கிரியாபாதம் சு. கூ காண்க.

இதன் வியாக்கியானம்.

ப்⁴ருவோ꞉ = புருவக்கொடிகளுடைய, மத்⁴யாத் = நடுவிடமாகிய விந்துத்தானத்திலிருந்து, ப⁴வாங்கு³லமிதே = பதினோரங்குலவளவுடைய இடத்திலே, பி³ந்த்³வர்த⁴விது⁴வேதே³ஷு யஸ்ய = விந்துப்பாதியாகிய அர்த்தசந்திர கலை முதலிய நாலுகலைகளுக்கும், தத்த்வத்ரயம் = (சாதாக்கியமுஞ் சத்தியும் சிவமுமாகிய) மூன்று தத்துவங்களை, ஸ்வீக்ருத்ய = தன்னுடையனவாகப் பற்றிக்கொண்டு, மஹான் = பெரியோனாகிய, ஸதா³ஶிவ꞉ = சதாசிவன், ஸ்வயம் = தானே, ஈஶ꞉ = காரணேசுவரனாயிருக்கின்றான் (எ—று.)

இங்கே, உருத்திரநாமமாகிய பவன் என்னுஞ் சொல் உருத்திரத்தொகையெண்ணாகிய பதினொன்றென்னும் பொருளையுணர்த்திநின்றது "*புருவநடுவிற்றொடங்கிப்பிரமரந்திரங்காறுந் தனித்தனி இரண்டேமுக்காலங்குல" மென்னும் வசனப்படியே புருவ நடுவின்மேலே அர்த்தசந்திரகலைக்கு இரண்டேமுக்காலங்குல வளவிடமும், அதன்மேலே நிரோதிகலைக்கு அவ்வளவிடமும், அதன்மேலே நாதகலைக்கு அவ்வளவிடமும், அதன்மேலே நாதாந்தகலைக்கு அவ்வளவிடமும் உளவாதலாற் புருவநடு முதற் பிரமரந்திரங்காறுமுள்ள பதினோரங்குலமும் நாற்கலைகளினிடமாமென்பது.

இனி, **அங்குலவளவைப் பகுப்பு** நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

தொண்ணூற்றாறங்குலமுடையதாகிய புருட பரிமாணத்திலே பாதமுதல் மூலாதாரமுடிவாகியுள்ள நாற்பத்தெட்டங்குலமுமொழியநின்ற மூலாதாரமுதற் பிரமரந்திரமுடிவாகிய நாற்பத்தெட்டங்குலங்களுள், மூலாதாரமுதல் நாபிமுடிவாகிய எழங்குலம் கோஷகலையினிடம்; நாபிமுதல் இருதயகமல முடிவாகிய பதினாறங்குலம் கோஷகலையோடுகூடிய மேதாகலையினிடம்; இருதய கமலமுதற் கண்டத்தினடி முடிவாகிய எட்டங்குலம் கோஷகலை மேதாகலைகளோடு கூடிய இரசகலையினிடம்; கண்டவடி முதல் நாவடிமுடிவாகிய நாலங்குலம் கோஷ மேதா ரசகலைகளோடுகூடிய விஷகலையினிடம்; நாவடிமுதற் புருவநடுமுடிவாகிய

* வடமொழிப் பிரர்சாததீபிகையிலும் காண்க.

இரண்டங்குலம் விந்துகலையினிடம்; புருவநடுமுதற் பிரமரந்திர முடிவாகிய பதினைரங்குலம் அர்த்த சந்திர நிரோதி நாத நாதாந்த கலையினிடம். இவ்வாறே மூலாதாரமுதற் பிரமரந்திரம் வரையும் நாற்பத்தெட்டங்குலமாம். அடிமுதன் முடிகாறுந் தொண்ணூற்றுறங்குலவளவா மென்றுணர்க.

மூலாதாரத்தினின்ற குண்டலினிசத்தியிற் பிறந்ததும், ஹம்ஸ என்கின்ற அன்னவொலியுடையதும், சிவபீசமுமாகிய நாதமென்னும் பெயருடைய ஹகாரமானது சுழுமுனைவழியாற் சென்று மேதை முதலிய கலைகளோடுகூடி வேறுபாடுடையதாகி ஆண்டே நாதாந்தத் தன்மையையடைந்து பிரமரந்திரத்திலொடுங்கும் என்பது.

அவதாரிகை.

இனி, ஐந்தாஞ் சுலோகத்தின் இரண்டாம் பாதத்தாற் சத்தி கலையை நிரூபிக்கின்றார்.

ஶ்லோகம்|

தஸ்மாதூர்த்வமேகாங்குலப்ரதேஶே
ஶக்தி: அஷ்டாம்ஶாம்ஶிகா|

இதன் வியாக்கியானம்.

அத:= நாதாந்தத்தின் பின்பு, தஸ்மாத்= அந்தப் பிரமரந்திரத்திலிருந்து, ஊர்த்வம்=மேலே, ஏகாங்குலப்ரதேஶே=ஓரங்குல வளவுடைய விடத்திலே, அஷ்டாம்ஶாம்ஶிகா=அறுபத்துநான்கு கூறிலொரு கூறுடையதாகிய. ஶக்தி:=சத்திகலையானது தியானிக்கப்படுவது(எ—று.)

* இந்தச் சத்திகலை நூறு சூரியரின் ஒளிபோன்ற வொளியுடையது. இதற்குப் பிரஸ்தாரம் இடப்பக்கத்து விந்துவோடு கூடிய கலப்பைவடிவாம். †சத்திகலைமுதலிய நான்குகலைகட்கும் அநாகதசிவனே காரணேசுவரன்.

அவதாரிகை.

இனி, ஐந்தாஞ் சுலோகத்தின் பிற்பாதியான் மேதைமுதற் சத்திமுடிவாகிய கலையினுட்பட்ட மூன்று சூனியங்களையும், வியாபினிகலையையும் நிரூபிக்கிறார்.

---

* பிராசாததீபம் செ. கo. † சித்தாந்தசாராவளி கிரியாபாதம் சு-கo ல் காண்க.

ஶ்லோக꞉।

ஶூந்யாநி த்ரிகலாம்ஶதஸ்து ஷட்வதி
வ்யாவிந்யஸ்த்ராம் ஶர்வே
வஹ்நாத்தஷிரண்ணாம் ஸிகாயர்ஹஜஸிம்
ஷடேவ தஶூந்யாக்ருதி꞉॥ இதி। ॥௫॥

இதன்வியாக்கியானம்.

த்ரிகலாம்ஶத꞉ = முக்கலைகளின் பிரிவினாலே, ஶூந்யாநி = மூன்று சூனியங்களுள,

மேதாகலை இரசகலை விடகலைகளின் முடிவிலே முதலாஞ் சூனியமும், விந்துகலை அர்த்தசந்திரகலை நிரோதிகலைகளின் முடிவிலே இரண்டாஞ் சூனியமும், நாதகலை நாதாந்தகலை சத்தி கலைகளின் முடிவிலே மூன்றாஞ் சூனியமுமுளவாம். இன்னும், வியாபினிகலையின் முடிவிலொரு சூனியமும், சமனுகலையின் முடிவிலொரு சூனியமும், உன்மனுகலையின் முடிவிலொரு சூனியமுமாக மூன்று சூனியமுள. இவ்வாறே மும்மூன்றுகலைகளின் ஒழிபிலுள்ள சூனியம் மூன்றும், ஒவ்வோர்கலையி னொழிபிலுள்ள சூனிய மூன்றுமாக ஆறு சூனியமுங் கண்டுகொள்க.

இதற்குவசனம்:-

ஜ்யோதிகாகா வ்யாகலாஸர்வயாஶ்
த்ரிகத்ரிகாணாம் விஹாராஶ் த்ரிஶூந்யம்।
ஸமேகைகஹாநேரவதி த்ரிஶூவதி த்ரிஶூந்யம்
ஶூந்யாஶ்வாரம் யோஜயயாஜஶேஷம்॥ என்பதாம்.

* **சூனியமாவது இன்னதென்பது கூறுதும்:-** நாதரூபமாகிய ஹம்ஸ என்பதில் ஹம் என்பது பிராணவிருத்தியாயும் ஸ என்பது அபானவிருத்தியாயும் இருக்கும். ஹம்ஸ என்னும் நாதமே அவ்வவ்விடங்களிற்சேர்ந்து பகுப்புண்டு பல எழுத்துக்களாகிப் பரிணமிக்கும். ஆதலால் முதலாகிநின்ற ஹகாரமானது ஔகார ஊகார மகாரவடிவாகிப் பரிணமிக்கும்போது அதன்வடிவத்தின் மையே முதற்சூனியம். அகாரமானது விந்து அர்த்தசந்திர நிரோதி வடிவாகிப் பரிணமிக்கும்போது அதன் வடிவத்தின்மையே இரண்டாஞ் சூனியம். ஸகாரமானது நாத நாதாந்த சத்தி

* சி. சாராவளி வியாக்கியானம், சுலோகம் அ.

வடிவமாகிப் பரிணமிக்கும்போது அதன் வடிவத்தின்மையே மூன்றுஞ் சூனியம். இம்மூன்றும் மூலாதாரமுதற் பிரமரந்திரமுடிவாகிய தேகத்திலுள்ள எழுத்துத்திரிபு வடிவமாதலிற் சகளப் பிராசாத சூனியமெனப்படும். இனி, நிஷ்களமாய் இரண்டாவதாய் நின்ற ஹம்ஸ என்பதிலுள்ள மூன்றெழுத்தும் முறையே வியாபினி சமனை உன்மனை வடிவமாகிப் பரிணமிக்கும்போது அம் மூன்றெழுத்துக்களினின்மையே மேலுள்ள மூன்று சூனியங்களாம். இதுவே சூனியநிரூபணம்.

பஸ்சாத் = சத்திகலையின் பின்பு, ததூர்த்வே = பிரமரந்திரத்தின் மேலுள்ள ஓரங்குலத்தின்மேலே, த்ர்யங்குலே = மூன்றங்குலவளவிடத்திலே, தத்விமாத்ராம்ஶிகா = முன்னர்க்கூறிய அறுபத்துநான்கு கூறாகிய அதனிருமடியாகிய நூற்றிருபத்தெட்டினொரு கூறாகிய மாத்திரையையுடையதும், பார்ஶ்வபிந்துத்வயேநாந்விதஶூலாக்ருதி: = இருபக்கத்தில் இரண்டு விந்துக்களோடு கூடிய சூலவடிவமுடையதுமாகிய, வ்யாபினீ = வியாபினிகலையும் பாவிக்கப்படுவது (எ—று.)

இது ஆயிரஞ் சூரியரது ஒளியுடையது. இதற்கு அநாகத சிவன் காரணேசுவரன். * இது வலவிந்துவோடுகூடிய சூலவடிவுடையதென்னச் சிலர்கூறுவர்.

அவதாரிகை.

இனி, ஆறாஞ்சுலோகத்தின் முதற்பாதியாற் சமனைகலையை நிரூபிக்கின்றார்,

ஶ்லோகம்.

ஷட்கோணே தஸ்தாதூர்த்வங்க்ஷிதௌ ஶக
ஸம்ஹாவஶேஷாம்ஶிகா
ஸச்சக்ஷாம்ஶீவ தார்த்வம் த்ர்யங்குலஶமனா
வாமாநாஷம் பாவயே:|

---

* "அதன்மேலங்குல மூன்றதனில் வியாபினிசூலமாகும் விந்து வலமாம்" எனப் பிராசாததீபம் கூறும்.

இதன்வியாக்கியானம்

ஊர்த்வே = வியாபினிகலையின் பின்பு, ப்ரஹ்மரந்த்ராச்சதுரங்குலே = பிரமரந்திரத்தின் மேலுள்ள நாலங்குல வளவிடத்தின் மேலாகிய நாலங்குல வளவையிடத்திலே, ஷட்கோபேதஶதாஶ்ச வம்ஶ்க்ஷ்ஸூக்ஷ்மம் ஆபவஶேஷாம்ஶிகா = ஆறோடு கூடிய ஐம்பதின்மேற்பட்ட பதிற்றுப் பத்தினிரட்டையெனப்பட்ட இருநூற்றைம்பத்தாறு கூறுகளினொருகூறாகிய மாத்திரையையுடையதும், ஸூக்ஷ்மாம்ஶீ = நுண்ணிய காலத்தால் வரையறுக்கப்படுமுறுப்புடையதும், பாஶாநுஷங்காவஹா = பாசத்தொடர்பினெல்லையுமாகிய, ஸமநா = சமநாகலையானது பாவிக்கப்படுவது (எ—று.)

இது கோடிசூரியனின் ஒளியுடையது. இதனுகிருதி இருபக்கத்து இரண்டு விந்துக்களோடுகூடிய இரண்டிரேகைகளாம். மனத்தோடு கூடியதாதலிற் சமனை என்னும் பெயர்பெற்றது. மனத்தொழினிகழ்ச்சியுள தாந்துணையும் பாசத்தொடர்புண்டாம். மனத்தொழினிகழ்ச்சி யடங்கியவழிப் பாசம் நீங்கிப் பரபதப்பெறுதியுளதாம். இக்கருத்தைச் *"சமனைவரையும் பாசக்கூட்டமுளதாம். உன்மனை முடிவிற் பரசிவனுளன்" என்னும் வசனத்திற் காண்க.

அவதாரிகை.

இனி, ஆருஞ்சுலோகத்தின் பிற்பாதியாலே உன்மனுகலையையும், சத்திவியாபினி சமனை உன்மனை என்பவற்றின் காரணேசுரனையும் நிருபிக்கின்றார்.

ஶ்லோகம்.

ஸாஶக்தித்வர்த்தம் ரம்ரெவிஜயதெ
காலவ்ரூந்நாவ்ராஹுஹா

---

* "ஸமநாந்தெ பாஶஜாலம் உந்மந்யந்தெ பரஶ்ஶிவ:"

திருநா – குறுந்தொகை:-

நிலைமை சொல்லுநெஞ் சேதவ மென்செய்தாய்
கலைக ளாயவல் லான்கயி லாயநன்
மலையன் மாமயி லாடு துறையனம்
தலையின் மேலு மனத்துளுந் தங்கவே."

உன்மனைக்கப்பாலிருக்கும் பரமசிவன் கண்ணாடிநிறமும் சரற்காலத்தண்ணீருக்கொப்பானகாந்தியுமுள்ளவரென்றுதியானிக்க.

ஶிஷ்டே ஶக்திசதுஷ்டயே ஹதஶிவ:
கல்பார்க்ககோடித்யுதி: ॥ ॥ ௬ ॥

இதன்வியாக்கியானம்,

த்வாதஶாந்தே = பிரமரந்திரத்தின் மேலாகிய எட்டங்குலத்தின் மேலுள்ள நாலங்குலவளவையிடத்திலே, கல்பார்க்ககோடித்யுதி: = பிரளயத்திலுதித்த கோடிசூரியர்களின் ஒளியுடையதும், உந்மநாக்யா = மனம் நீங்கப் பெற்றமையால் உன்மனை யென்னும் பெயருடையதுமாகிய, ஆதே: = முதல்வனாகிய சிவனுடைய, காபி = யாதொரு சிறப்புத்தன்மையுடைய, ஸாஶக்தி: = அந்தப் பராசத்தியானது, விஜயதே = யேற்பட்டிருக்கிறது, இஷ்டே = முன்னர் வேண்டப்பட்டதாகிய, ஶக்திசதுஷ்டயே = (சத்தி வியாபினி சமனை உன்மனை யெனப்பெயரிய) நான்கு சத்திகளுக்கும், ஹதஶிவ: = சிவதத்துவ கர்த்தாவாகிய அநாகதசிவன்காரணேசுவரனும் (எ-று.)

அற்றேல், மனத்தைத் தம்முளடக்கிய ஆத்தும தத்துவமிருபத்துநான்கையும், அவற்றின் மேம்பட்ட வித்தியாதத்துவமேழையும், சிவதத்துவமைந்தையும், இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி ஆதிசத்தி யென்னுஞ் சத்திகளையுங் கடந்துநின்ற பராசத்தியானது மனத்தைக் கடந்ததென்னும் பொருளுடைய உன்மனையென்னும் பெயர்பெற்றவாறு எங்ஙனமெனிற்கூறுதும்.

ஞானசத்தி சிவதத்துவத்தையும் சுத்த வித்தியாதத்துவத்தையும், கிரியாசத்தி சத்திதத்துவத்தையும் சாதாக்கிய தத்துவத்தையும், இச்சாசத்தி ஈசுவரதத்துவத்தையும் செலுத்திக் காரியப்படுத்தும். அவற்றுட் சிவதத்துவம் பிரகிருதியையும், சத்திதத்துவம் கலைகாலங்களையும், சாதாக்கியதத்துவம் நியதி புருஷங்களையும், ஈசுவரதத்துவம் இராகத்தையும், சுத்த வித்தியாதத்துவம் வித்தையையும் செலுத்தும். இராகம் மனத்தையும், வித்தை புத்தியையும், கலையகங்காரத்தையும் செலுத்திச் சேட்டிக்கும். மனோபுத்தி அகங்காரக்கூட்டத்தால் ஆத்தும

தத்துவ வியாபாரங்களும். ஆதலால் எல்லாத் தத்துவங்களும் இச்சாஞானக் கிரியாசத்திகளின் காரியமாம். அவற்றுள் மனம் இச்சாசத்தி சொரூப முடையதாயிருக்கும், * "பராசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றில் ஆதிசத்தியும், ஆதிசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றில் இச்சாசத்தியும், இச்சாசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றில் ஞானசத்தியும், ஞானசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றிற் கிரியாசத்தியும் பிறக்கு" மென்னும் வசனத்தால் இச்சாசத்தியே ஞானக்கிரியைகளுக்குக் காரணமாம்.

காரணமாகிய இச்சாசத்தி யடங்கியவழிக் காரியமாகிய கிரியாஞானங்களுமடங்கும். அற்றேல் ஞானமின்றி இச்சைசேட்டிக்குமோவெனில்; அங்ஙனமன்று. ஞானத்தோடு இச்சை கிரியைகளும், கிரியையோடு ஞானேச்சைகளும் விரவியுள்ளடங்கி, நிற்குமென்று ஆகமங்கள் கூறுதலால், ஞானமின்றி இச்சை நிற்பதேயில்லை. ஆயினும் பராசத்தி சந்நிதானத்தினின்று, முன்னர் இச்சையும், பின்னர் ஞானமும், பின்னர்க் கிரியையுந் தோன்றுமெனவும், அவை தனித்தனிசேட்டிக்குமெனவுங் கூறியது, தலைமைபற்றியவழக்காலெனக்கொள்க. ஆதலால், இச்சாசத்திவடிவமாகிய மனமடங்கியவழி எல்லாத் தத்துவமுமடங்குதல் கூடுமென்னுநியாயம்பற்றி, எல்லாத் தத்துவங்களையுங் கடந்த பராசத்தியை உன்மனை என்று கூறியதும், உன்மனை முடிவிற் பரமசிவனெனக் கூறியதும் அமையுமென்றொழிக.

பன்னிரு கலைகளின் சொரூபம்.

பன்னிரு கலைகளின் சொரூபம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

மனத்தின் வியாபாரம் அடங்கியவழி உன்மனுகலையின் அனுபவமுளதாம். அடங்கியமனோவியாபாரத்தையுடைய ஆன்மாவிற்கு மீண்டும் மனோவியாபாரந் தோன்றுழிச் சமனுகலையின் அனுபவமாம். மனம் பலவிதமாக வியாபிக்கும்போது வியாபினீ கலையினனுபவமாம். மந்திரமுச்சரிக்க முயலுதற்குச் சாமர்த்தியமுளதாகும்போது சத்திகலையினனுபவமாம். நாதந் தொடங்கும்

* பராஶக்தேஸ்ஸஹஸ்ராம்ஶாதாதிஶக்திஸ்ஸமுத்³ப⁴வ:।
ஆதிஶக்தேஸ்ஸஹஸ்ராம்ஶாதி³ச்சா²ஶக்திஸ்ஸமுத்³ப⁴வ:।
இச்சா²ஶக்தேஸ்ஸஹஸ்ராம்ஶாஜ்ஜ்ஞாநஶக்திஸ்ஸமுத்³ப⁴வ:।
ஜ்ஞாநஶக்தேஸ்ஸஹஸ்ராம்ஶாத்க்ரியாஶக்திஸ்ஸமுத்³ப⁴வ:।

போது நாதாந்த கலையினனுபவமாம். நிருவிகற்ப வடிவமாக மந்திரமுடியுங்காலைக் கேட்கப்படுஞ் சத்தத்தை யறியும்போது நாதகலையினனுபவமாம். விந்தூச்சாரணத்தின் மூன்றுங்கூற்றை உச்சரிக்கும்போது நிரோதிகலையினனுபவமாம். விந்துவின் பிற்பாதியை உச்சரிக்கும்போது அர்த்தசந்திரகலையின் அனுபவமாம். விடகலையின் மேலுச்சரிக்கப்பட்ட விந்துவைக் குறித்தறியும்போது விந்துகலையின் அனுபவமாம். மகாரம் உச்சரிக்கும்போது விடகலையின் அனுபவமாம். ஊகாரம் உச்சரிக்கும்போது இரசகலையின் அனுபவமாம். ஔகாரமுச்சரிக்கும்போது மேதாகலையின் அனுபவமாம். இதுவே சிருட்டிக்கிரமம்.

கலைகளின் தோற்றம்.

இனி, உன்மனையிற்றொடங்கி, முன்முன்னுள்ள கலையிற் பின்பின்னுள்ள கலைதோன்றுமாறு கூறப்படுகின்றது.

மேதாகாரணமாகிய பிரமன் இரசகாரணமாகிய விட்டுணுவிற் றேன்றுவன்; இரசகாரணமாகிய விட்டுணு விடகாரணமாகிய உருத்திரனிற்றேன்றுவன்; விடகாரணமாகிய உருத்திரன் விந்துகாரணமாகிய மகேசுவரனிற்றேன்றுவன்; விந்து காரணமாகிய மகேசுவரன் அர்த்தசந்திர நிரோதி நாத நாதாந்த காரணமாகிய சதாசிவனிற் றேன்றுவன். அர்த்தசந்திர நிரோதி நாத நாதாந்த காரணமாகிய சதாசிவன் சத்தி வியாபினி சமனை உன்மனு காரணமாகிய அநாகதசிவனிற் றேன்றுவன். இங்ஙனந் தோன்றலாலே பின்பின்னுள்ளது முன்முன்னுள்ளதாற் படைக்கப்பட்டமை அறிக.

ஒடுக்க முறைமை.

இனி, ஒடுக்க முறைமை கூறப்படுகின்றது. மூலாதாரத்திலிருக்கிற குண்டலினிசத்தியிற் பிறந்ததும், அசபாமந்திர வடிவமானதும், இச்சா சொரூபமுடையதுமாகிய பிராணரூப சிவபீசமாயுள்ள ஹகாரமானது, ஹகார வடிவமேயாகி நாபிக்கமலமட்டும் வியாபித்துப், பின்பு மேதையோடு கூடி ஹளகாரவடிவமாகி இருதயகமலமட்டும் வியாபித்துப், பின்பு ஹகார ஔகார ஊகார வடிவமாகிக் கண்டத்தினடிமட்டும் வியாபித்துப், பின்பு ஹளகார ஊகார மகாரவடிவமாகி நாவடிமட்டும் வியாபித்துப், பின்பு விந்துவோடு கூட்டிப் புருவமத்திய மட்டும் வியாபித்துப், பின்பு

விந்துவினுச்சாரணத்தின் பிற்பாதிச் சமயத்திலே அர்த்தசந்திர வடிவமாய் அதன்மேல் வியாபித்துப் பின்பு விந்துவினுச்சாரணத்தின் பிற்பாதி முடியுஞ் சமயத்திலே அதன்மேல் நிரோதி வடிவமாய் வியாபித்து நிற்கும். இவ்வாறே மூலாதாரத்துதித்த சூக்குமநாதமாகிய ஹகாரத்தினுடைய மந்திர செபத்தானமைக்கப்பட்டகலைகளே மேதைமுதல் நிரோதிவரையாகக் கொள்ளப்படும்.

பின்பு நிரோதிகலையின்மேலே அதிசூக்குமமாய்த் தன்னறிவாலுணரப்படுவதாயுள்ள நாதமானது மேலுள்ள நாதாந்தத்திலிடமாகிய பிரமரந்திரத்தி லொடுங்கும். நாதமொடுங்கிய பின்னர், நாதாந்தகலை தன்காரணமாகிய சத்திகலையினும், சத்திகலை வியாபினிகலையினும், வியாபினிகலை சமனுகலையினும், சமனுகலை உன்மனுகலையினுமொடுங்கும்.

உன்மனுகலையினனுபவம்.

உன்மனுகலையின் அனுபவங் கூறப்படுகின்றது. நிலமுதற் சிவமுடிவாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீக்கிவிட்டு, அக்காலத்திலுதித்த இச்சாஞானக் கிரியைகளோடு பராசத்தியையடைந்து, தானும் பராசத்திவடிவமாகி, இச்சாஞானக் கிரியைகளையும் விட்டுப் பராசத்தியோடு கூடுதலையும் சுட்டியறியாது நிற்றலுற்றுழி, உன்மனுகலையின் அனுபவமுளதாம். அப்போதே பரமானந்த சொரூபனாகிய பரமசிவனைச் சாட்சாத் கரித்தலும் உளதாமென்றுணர்ந்துகொள்க. †

* துவாதசகலைப் பிராசாத நிரூபணம் முடிந்தது. இனி, பதினாறுகலைப்பிராசாதம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

‡ சோடசகலைப்பிராசாதம்.

வியாபினி கலையின்மேற் சமனுகலையினுள்ளே வியோம ரூபை அநந்தை அநாதை அநாசிருதை என்னும் நான்கு கலைகளை

---

† தத்துவப்பிரகாசம் செய்யுள் கசஉ பார்க்க.

* மருவுந் துவாதச மார்க்கமில் லாதார்
குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார்
வெருவுந் திருமகள் வீட்டில்லை யாகும்
உருவுங் கிளையும் ஒருங்கிழப் பாரே. —திருமந்திரம்.

‡ "ஐயிரண்டும் ஆறொன்றும் ஆனார்போலும்" என்னும் தேவாரம் பதினாறுகலைப்பிராசாதத்தை உணர்த்தும் என்பர் அறிஞர்.

யும் அமைத்தலாற் **பதினறுகலைப்** பிராசாதமாம். *

பஞ்சகலைப்பிராசாதம்.

இனி ஐங்கலை எண்கலைப் பிரசாதங்கள் நிருபிக்கப்படு கின்றன. ஹகார சந்தியாற் பரிணமித்த அகார உகார மகார விந்து நாதமென்னும் ஐந்தும் **ஐங்கலைப்** பிரசாதமாம். †

அஷ்டகலைப் பிராசாதம்.

இனி, ஹகாரசந்தியாற் பரிணமித்த அகார உகார மகார விந்து அர்த்த சந்திர நாத சத்தி சமனைகளெட்டும் **எண்கலைப் பிராசாதமாம்**. சமயதீக்கையில் ஐங்கலைப் பிராசாதமும், விசேட தீக்கையில் எண்கலைப்பிராசாதமும், நிருவாணதீக்கையில் பதினறு கலைப் பிராசாதமும் வேண்டப்படுமென அறிக.

பிராசாதஅவத்தையுச்சாரண லக்கணம்.

‡ பிராசாதத்தினவஸ்தையாமாறு: பீசத்தை யுச்சரித்தல் **சாக்கிரம்**. விந்துவைப் பற்றுதல் **சொப்பனம்**. நாதத்தோடு கூடல் **சுழுத்தி**. சத்தியைப் பற்றலே **தூரியம்.** ஒடுங்குமிடமே **துரியாதீதம்.**

---

* மின்னிவரு சமனைக்கும் வியாபினிக்கும் நடுவே
    வியோமரூ பினியநந்தை அனதையனு சிருதை
யென்னுமொரு நாலுகலை பொருந்திடக் கலைக
    ளீரெட்டா யுரைக்கு மரனிணையடிக் கீழிவையே.
என்னும் பிராசாதநீபச் செய்யுளானுமிதனையறிக.

ஆதார சோதனை யானடி சுத்திகள்
மேதாதி யீரெண் கலாந்தத்து விண்ணொளி
போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே. —திருமந்திரம்

† "அகாரஶ்சாப்யுகாரஶ்ச மகாரோ பிந்து நாதகௌ।
ஹகாரஸ்ய விக்ருதி: ஜ்ஞேயா பஞ்சாவயவகே து।"
என்னும் சித்தாந்த ரகஸ்யத்தில் இதனைக்காண்க.

‡ சுத்தாவத்தையைந்தும் சித்தாந்தசாராவளி வ்யாக்கியானம் யோகபாதத்துக் காண்க. பிரா- சிவஞானம். சா-கதி. த- கொடுப்பது. சிவஞானகதியாகிய முத்தியைக்கொடுப்பதால் பிராசாதம் எனப்படும்.

இனி, உச்சாரணமுந் தூலம் சூக்குமம் பரமென மூவகைப்படும். ஒலிவடிவந் **தூலம்.** நினைவுவடிவம் **சூக்குமம்.** நினைவிறந்தது **பரம்.** அன்றியுந், தியானம் இடம் முதலியவற்றோடு கூடியவழி உச்சாரண **மாணவ**மெனவும், நினைவுமாத்திரமாகிய உச்சாரணஞ் **சாத்த**மெனவும், சின்மாத்திரவுச்சாரணம் **சாம்பவ**மெனவும் பெயர்பெறும்.

இனி, பிராசாதமந்திரத்திற்கு வாச்சியப்பொருள் பரமசிவனேயெனக் கூறும் வாக்கியத்தோடு பிராசாதகலைகட்குப் பிரமன் முதலியோர் காரணேசுவரராவாரெனக் கூறும் வாக்கியம் முரணுமன்றோவெனில், பரமசிவனே அந்தந்தமந்திரங்களை அதிட்டித்துப் * பிரமனென்றற் றொடக்கத்துப்பெயரும் அவ்வவ்வடிவமுமுடையனுகத் தியானிக்கப்பட்டு, ஆங்காங்குக் காரணேசுவரனுகி நிற்பனென்னும் பொருள் குறித்தலால் அது சிறிதும் முரணுகாதென்க.

அன்றியும், பிராசாதமந்திரத்தின் அவயவமாய் நின்ற நாதவெழுத்தாகிய முதற்காரணத்தினின்றே அணுபக்கத்தினராகிய பிரமன் முதலியோர்க்குரிய வாசகமந்திரங்களும் பிறக்குமாதலின் எல்லாமந்திரங்களும் பிராசாதத்திற் பிறந்தனவேயாம். அது, † துவிசதி காலோத்தரத்திலே "அகாரவெழுத்தினின்று எண்கலையோடு கூடிய சத்தியோசாதமும், உகாரத்தில் பதின்மூன்றுகலையோடு கூடிய வாமதேவமும், மகாரத்தில் எண்கலையோடுகூடிய அகோரமும், விந்துவில் நாற்கலையோடுகூடிய தற்புருஷமும், நாதத்தில் ஐங்கலையோடுகூடிய ஈசானமுமாக இவ்வைந்து மந்திரமும் பிராசாதத்திற் பிறந்தன"வெனக் கூறியதனுனும் இப்பொருளுணர்க.

---

* "ஆதியும் மரனு யயன்மாலு மாய்ப்
பாதிபெண் ணுருவாய பரன்" என்னும் ஆளுடைய
அரசுகளின் அருள்வாக்கும் ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கது.

† ஸத்3யோஜாதோஷ்டகலாயுக்தோ அகாராக்ஷரஸம்ப4வ:।
வித்3யாத்த்ரயோத3ஶகலம் வாமதே3வமுகாரஜம்।
விந்து3ஜஞ்சதுஷ்கலம் தத்புருஷம் ஸம்ஸ்தா2ந ஶிவாத்மக:।
நாத3ஜம் பஞ்சகலமீஶாநம் ப்ராஸாத3ஸம்ப4வா:।
என்னும் வசனங்களாலறிக.

அற்றேல், அகாரமுதலியன பிரணவகலைகளாயும் ஹகாரம் முதலியன பிராசாதகலைகளாயுமிருக்க, ஈண்டும் பிரணவகலைகளைப் பிராசாதகலையென மாறிக் கூறியதென்னையெனின், அகார ஹகாரங்கட்கு வேற்றுமை யுண்மையானும் உகார முதலியன வேறுபடாமையானும் பிரணவகலைகள் பிறந்தபின்னர்ப் பிராசாத கலைகளும், அவற்றின் பின்னர்ச் சத்தியோசாத முதலியனவும் பிறந்தனவாதலானும் அங்ஙனங் கூறியதென்க. இதுபற்றியே பிரணவம் எல்லாமந்திரங்கட்கும் முதற்கண் வழங்கப்படுமென்பது.*

இனி ஹகாரம் உயிர்களோடு புணர்ந்து பஞ்சப்பிரம சடங்கங்கட்கு வீரிய பீசங்களாம். அவை ஹம், ஹிம், ஹூம், ஹெம், ஹொம், ஹாம், ஹீம், ஹ்ரூம், ஹைம், ஹௌம், ஹஃ என்பனவாம்.

இனி ஹ்ரூம் என்பது சகளப் பிராசாதமெனவும், ஹௌம் என்பது நிட்களப் பிராசாதமெனவும், மெய்ம் மாத்திரமாகிய ஹ் என்பது சூனியப் பிராசாதமெனவும், சோடசகலையோடுகூடிய பிராசாதமானது கலாட்டியப் பிராசாதமெனவும், ஹீம் என்பது கமலங்கிருத பிராசாதமெனவும், ஹாம் என்பது க்ஷவணப் பிராசாதமெனவும், ஹஃ என்பது அந்தஸ்தப் பிராசாதமெனவும், ஹ்ரூம் என்பது கண்டோஷ்டிய பிராசாதமெனவும் பெயர் பெறும்.‡

* இது, சித்தாந்தசராவளி "மேதாதயோ" என்னும் சுலோக வியாக்கியானத்துங் காண்க.

‡ சிவஞானரூபமாகிய பிராசாதம் ஐவகைத்தென வாதுளசுத்தாக்கியங் கூறும். அவை சுத்தப்பிராசாதம், மூலப்பிராசாதம், தத்துவப்பிராசாதம், ஆதிப்பிராசாதம், ஆத்மப்பிராசாதம் என்பன. நாதம் என்னும்பெயரையுடைய ஹகாரம் சுத்தப்பிராசாதம் எனப்படும். ஹ்ரௌம் என்பது மூலப்பிராசாதமாம். அக்கினிபீசத்தோடுகூடிய இது வைதிகப்பிராசாதம் எனவும்படும். ஹம் என்பது தத்துவப் பிராசாதமாகும். ஹௌம் என்பது ஆதிப்பிராசாதமாம். இது தாந்திரிகப் பிராசாதம் எனவும்படும். ஹம்ஸ என்னும் இரண்டு அக்கரங்களும் ஆத்துமப்பிராசாதம்என்று சொல்லப்படும். ஹகாரம் சிவத்தையும் ஸகாரம் சத்தியையுங் குறிக்கும். இந்த ஐந்துவித பிராசாதமும் சிவபீசமாயிருத்தலின் சிவமந்திரம் எனப்படும்.

இவையே அணிமை முதலிய வெண்சித்திப்பொருட்டு முறையே பிரயோகிக்கப்படும் எண்வகைப் பிராசாத நாமங்களாம்.

இனி, திரிசதி காலோத்தரத்திலே * "பிராசாதசிகை முடிவினின்று தீக்கை புரியுமாசிரியனே தன் சீடரோடு சிவசாயுச்சியமடைவா"னெனக் கூறப்படலானும், † "பிராசாதமறியாதவன் குருவல்லனெனவும், பிராசாதமறியார் சிவனையறியார்" எனவும், "மாத்திரை ஒளி காரணேசுரன் பெயர் சூனியம் அங்குலம் சத்தி ஆகிருதி யென்பவற்றினோடு பிராசாதகலையின் வியாத்தியையுணர்ந்தான் முத்திபெறலா"மெனவும் பலவிடத்திற் கூறப்படலானும் பிராசாதமகிமையுணர்ந்துகொள்க.

திரிசதிகாலோத்தரம்:-

* 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌹𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
எனக் கூறுவதாலறிக.

† 𑌗𑍁𑌰𑌷𑍍𑌕𑌕𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 ।
𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌂 𑌨 𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 । எனவும்,

𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
எனவும் வருவது காண்க.

பிராசாதசட்சுலோகியென்னுங் கிரந்தத்திற்கு
சீர்வேலிச் சிவ-சங்கரபண்டிதர் செய்த
தமிழ் வியாக்கியானம்
முற்றிற்று.

சுத்தாசுத்த சூசிகை.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உ	𑌹𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍	𑌹𑌵𑌨𑌾𑌸𑍍
,,	உக	𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨	𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨
,,	உச	𑌵𑌿𑌂𑌬	𑌬𑌿𑌂𑌬
உ	உரு	𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸	𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷
கந	உ0	𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌕𑌾𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯	𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌕𑌾𑌕𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯
,,	உக	𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍	𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍
,,	உஉ	𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌃	𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌂
கச	கூ	குனிய	சூனிய
கரு	கச	சூரியனின்	சூரியரின்